

Cartea lui Daniel - Numărul o sută treizeci și cinci

Vocile profetice din 1776, 1789 și 1798: un preludiv la sigilarea celor 144.000

Jeff Pippenger
2024-03-14

Historia lui 1776, 1789 și 1798 ilustrează istoria sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. La fiecare dintre acele date, fiara pământului a vorbit. Cele trei semne de hotar care sunt tipificate prin cele trei dăți când fiara pământului a vorbit, merg în paralel cu cele trei glasuri ale lui Hristos din 11 septembrie 2001, iulie 2023 și legea duminicală care va veni în curând.

Eram în Duhul în ziua Domnului și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe. Apocalipsa 1:10.

Fiecare dintre aceste trei repere vocale identifică „sunarea” tot mai intensă a celui de-al treilea vai, care este și cea de-a șaptea trâmbiță de avertizare, iar trâmbița este o voce.

Strigă în gura mare, nu te cruța, înalță-ți glasul ca o trâmbiță și arată poporului Meu fărădelegea lui și casei lui Iacov păcatele ei. Isaia 58:1.

Glasul adresat cornului protestant la 11 septembrie 2001 a fost glasul străjerilor care chemau adventismul laodicean înapoi la vechile cărări ale lui Ieremia, dar adunarea batjocoritorilor a refuzat să umble pe ele.

Astfel zice Domnul: „Stați în drumuri și priviți, și întrebați de cărările cele vechi, care este calea cea bună, și umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.” Dar ei au zis: „Nu vom umbla pe ea.” De asemenea, am pus peste voi străjeri, zicând: „Luați aminte la sunetul trâmbiței.” Dar ei au zis: „Nu vom lua aminte.” Ieremia 6:16, 17.

Glasul lui iulie 2023 a fost învierea lucrării Future for America, care tăcuse de la prima dezamăgire din 18 iulie 2020. Așa cum s-a întâmplat cu vestirea de către Ioan a venirii apropiate a lui Mesia și cu vestirea de către Iustinian a venirii apropiate a anticristului, Future for America a identificat că viitorul Americii era pe punctul de a fi schimbat pentru totdeauna la legea duminicală care urma să vină în curând și la sunarea celei de-a șaptea trâmbițe la acel waymark. Glasul celui ce strigă în pustie a fost glasul lui iulie 2023.

Vocea a doua din Apocalipsa, capitolul optsprezece, răsună la apropiata lege duminicală, când are loc vorbirea balaurului prin fiara pământului. În acel moment, „măgarul” este lovit a treia oară, iar apoi „măgarul” va vorbi. Măgarul a fost lovit la scurt timp după 11 septembrie 2001, după 7 octombrie 2023, iar apoi va fi lovit din nou la apropiata lege duminicală, unde vorbește. În mărturia lui Balaam, el a fost abătut din drum de un înger, iar îngerul îi reprezintă pe cei patru îngeri cărora li s-a poruncit să țină cele patru vânturi ale islamului, dar la legea duminicală măgarul islamului

vorbește cu sunetul trâmbiței a șaptea, care este și al treilea vai.

Acolo vorbește vedenia despre Islam, care a zăbovit din 18 iulie 2020, căci atunci nu va mai zăbovi. Sunt multe glasuri în perioada sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, iar acea perioadă precedă judecata executivă a lui Dumnezeu, care începe la apropiata lege duminicală. Judecata executivă a lui Dumnezeu este reprezentată de șapte îngeri, cu șapte potire. Acea perioadă începe cu revărsarea Duhului Sfânt și reprezintă o repetare a Cincizecimii, când Duhul Sfânt a fost revărsat și limbi de foc au dat mărturie despre acel eveniment. Revărsarea din acel moment al timpului nu mai este măsurată, căci atunci Duhul Sfânt este revărsat fără măsură.

„Îngerul care se unește în vestirea soliei celui de-al treilea înger trebuie să lumineze întregul pământ cu slava sa. Aici este prevestită o lucrare de întindere mondială și de o putere nemaivăzută. Mișcarea adventă din anii 1840–44 a fost o manifestare glorioasă a puterii lui Dumnezeu; solia primului înger a fost dusă în fiecare stațiune misionară din lume și, în unele țări, a existat cel mai mare interes religios care a fost văzut în vreun ținut de la Reforma secolului al șaisprezecelea; dar acestea trebuie să fie întrecute de puternica mișcare de sub ultima avertizare a celui de-al treilea înger.

„Lucrarea va fi asemănătoare cu aceea din Ziua Cincizecimii. După cum «ploaia timpurie» a fost dată, în revărsarea Duhului Sfânt la începutul Evangheliei, pentru a face să răsară sămânța prețioasă, tot astfel «ploaia târzie» va fi dată la încheierea ei, pentru coacerea secerișului.”
Tragedia veacurilor, 611.

La 11 septembrie 2001 a început sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii, iar Duhul Sfânt a fost revărsat cu măsură. Măsurarea revărsării a fost reprezentată în istoria Cincizecimii, începând de la învierea lui Hristos, când un înger a vorbit și a zis: „Fiul lui Dumnezeu, vino afară, Tatăl te cheamă”, întocmai cum Isus l-a chemat pe Lazăr afară din mormânt prin cuvintele: „Lazăre, vino afară.” În 2023, Hristos a chemat oasele moarte și uscate ale celor doi martori să „vină afară”.

După învierea lui Hristos, El S-a înălțat mai întâi la Tatăl Său, iar apoi S-a coborât, așa cum a făcut la 11 septembrie 2001. Apoi Și-a luminat în mod progresiv ucenicii, după cum este reprezentat prin întâlnirea cu Maria, cu ucenicii pe care i-a întâlnit și i-a învățat pe drumul spre Emaus, iar apoi prin arătarea Sa înaintea celorlalți ucenici. Timp de patruzeci de zile i-a învățat pe ucenici înainte de înălțarea Sa finală, iar după încă zece zile, ei erau toți într-un cuget și într-un singur loc, și Duhul Sfânt a fost revărsat fără măsură.

„Când Isus S-a întâlnit cu ucenicii Săi, El le-a reamintit cuvintele pe care li le spusese înainte de moartea Sa, că toate lucrurile trebuiau să se împlinescă, cele scrise despre El în legea lui Moise, în proroci și în Psalmi. «Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile. Și le-a zis: Așa este scris și așa trebuia să pătimizească Hristos și să învieze din morți a treia zi; și să se propovăduiască în Numele Lui pocăința și iertarea păcatelor la toate neamurile, începând din Ierusalim. Voi sunteți martori ai acestor lucruri.» Hristos, Lumina lumii, 804.

Mwezi wa Julai 2023, sauti ya Yesu iliwafufua mashahidi wawili waliokuwa wafu, na ikaanza kufungua ufahamu wa wanafunzi Wake juu ya mambo yote yaliyoandikwa katika sheria ya Musa (“nyakati saba”), manabii (sanamu ya Nebukadneza ya wanyama), na Zaburi (uzaoefu wa Musa na

wa Mwana-Kondoo). Kazi Yake ya mafundisho ilianza katika ufufuo Wake, nayo ikaongezeka katika siku arobaini zilizofuata. Iianza kwa ombi Lake la kula.

Шэгънесе куанычтан эле дэ ышанып житэ алмыйча, гажэплэнep торганда, Ул аларга эйтте: «Монда ашарга берэр нэрсэгез бармы?» Алар Ана кыздырылган балыкның бер кисэген хэм бал кэрэзен бирделэр. Ул алды да, алар алдында ашап куйды. Хэм аларга эйтте: «Мин эле сезнең белэн булганда сезгэ эйткэн сүзлэрeм шулар иде: Минем хакта Муса канунында, пэйгамбэрлэрдэ хэм мэдхиялэрдэ язылганнарның хэммэсе дэ үтэлeргэ тиеш». Лука 24:41–44.

Rugăciunea a fost un indicator de drum principal în istoria în desfășurare, iar istoria de la învierea lui Hristos până când S-a înălțat, patruzeci de zile mai târziu, a lăsat zece zile (zece este un test) până la Cincizecime, când Duhul Sfânt avea să fie revărsat fără măsură. Învierea Sa, înălțarea Sa, urmate de coborârea Sa din nou, reprezintă 11 septembrie 2001. Iulie 2023 reprezintă sfârșitul celor patruzeci de zile, iar cele zece zile care urmează după iulie 2023 conduc la legea duminicală care va veni curând. În acea perioadă finală de zece zile, unitatea și rugăciunea sunt indicatorul de drum. Unitatea a fost reprezentată prin prima profeție a lui Ezechiel din capitolul treizeci și șapte, care a adus laolaltă oasele, vinele și carnea. A doua profeție a lui Ezechiel a fost suflarea celor patru vânturi, iar suflarea este un simbol al rugăciunii. În acele ultime zece zile, cei o sută patruzeci și patru de mii sunt pecetluiți, după cum au fost prefigurați de Lazăr.

„Aceasta a fost cauza întârzierii Sale de a merge la Betania. Această minune culminantă, învierea lui Lazăr, trebuia să pună pecetea lui Dumnezeu asupra lucrării Sale și asupra pretenției Sale la dumnezeire.” Hristos, Lumina lumii, 529.

Nu numai fecioarele înțelepte sunt pecetluite în timpul acestei minuni încununătoare, ci și fecioarele neînțelepte sunt pecetluite de partea greșită a chestiunii.

„Minunea supremă a lui Hristos — învierea lui Lazăr — pecetluse hotărârea preoților de a scăpa lumea de Isus și de lucrările Sale minunate, care le nimiceau cu rezeziune influența asupra poporului.” Faptele Apostolilor, 67.

Vocile multe din istoria sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii până la legea duminicală care va veni în curând sunt „precept peste precept”, vocile Cuvântului profetic al lui Dumnezeu, iar aceste voci răsună în perioada în care „împlinirea fiecărei vedenii” se realizează. Ele răsună atunci când este deschisă pecetea a șaptea.

Și când a deschis pecetea a șaptea, s-a făcut tăcere în cer cam de o jumătate de ceas. Și am văzut pe cei șapte îngeri care stăteau înaintea lui Dumnezeu; și li s-au dat șapte trâmbițe. Și un alt înger a venit și a stat la altar, având o cădelniță de aur; și i s-a dat multă tămâie, ca s-o aducă, împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe altarul de aur care era înaintea tronului. Și fumul tămâiei, care se ridica împreună cu rugăciunile sfinților, s-a înălțat înaintea lui Dumnezeu din mâna îngerului. Și îngerul a luat cădelnița, a umplut-o cu foc de pe altar și l-a aruncat pe pământ; și au fost glasuri, tunete, fulgere și un cutremur de pământ. Apocalipsa 8:1–5.

Deschiderea celei de-a șaptea pecetei a produs tăcere, căci perioada reprezintă o schimbare de dispensațiune, iar într-o schimbare a unei dispensațiuni sacre există întotdeauna tăcere în cer, după cum se dovedește prin cruce, când îngerii și-au încetat muzica și lauda. Tăcerea în cer este adevărată și de cerințele zilei ispășirii, iar la 22 octombrie 1844, Habacuc DOI, versetul DOUĂZECI a poruncit ca tot pământul să păstreze tăcere.

„Mi s-a arătat marea iubire și condescendență a lui Dumnezeu în faptul că L-a dat pe Fiul Său să moară, pentru ca omul să poată găsi iertare și să trăiască. Mi s-au arătat Adam și Eva, care au avut privilegiul de a privi frumusețea și farmecul Grădinii Edenului și cărora li s-a îngăduit să mănânce din toți pomii din grădină, în afară de unul singur. Dar șarpele a ispitit-o pe Eva, iar ea și-a ispitit soțul, și amândoi au mâncat din pomul oprit. Ei au călcat porunca lui Dumnezeu și au devenit păcătoși. Vestea s-a răspândit prin cer, și orice harpă a amuțit. Îngerii s-au întristat și s-au temut ca nu cumva Adam și Eva să-și întindă din nou mâna și să mănânce din pomul vieții și să fie păcătoși nemuritori. Dar Dumnezeu a spus că îi va izgoni pe călcătorii Legii din grădină și că, prin heruvimi și o sabie învăpăiată, va păzi calea spre pomul vieții, astfel încât omul să nu se poată apropia de el și să mănânce din rodul lui, care perpetuează nemurirea.” Scrieri timpurii, 125.

Cerul a fost redus la tăcere când oamenii au devenit păcătoși, și cerul a fost redus la tăcere când sângele lui Hristos a fost vărsat pentru a-i răscumpăra pe păcătoși, și cerul a fost redus la tăcere când lucrarea de judecată a lui Hristos a început prin îndepărtarea păcatului de la poporul Său.

„Mijlocirea lui Hristos în favoarea omului în sanctuarul de sus este la fel de esențială pentru planul mântuirii cum a fost moartea Sa pe cruce. Prin moartea Sa, El a început acea lucrare pe care, după învierea Sa, S-a înălțat să o desăvârșească în cer.” Tragedia veacurilor, 489.

Lucrarea judecății a început la venirea celui de-al treilea înger în 1844, dar poporul lui Dumnezeu a ales să moară în pustie, mai degrabă decât să devină veșnic una cu divinitatea. Al treilea înger a venit din nou la 11 septembrie 2001 și, încă o dată, s-a făcut tăcere în cer. Apoi Leul din seminția lui Iuda a început să înlăture a șaptea pecete, în timp ce îngerii priveau sosirea celui de-al treilea înger în istoria generației finale.

Cei șapte îngeri ai judecății erau acolo, gata să-și înceapă lucrarea de nimicire, dar li s-a spus atunci: „Țineți, țineți, țineți, țineți”, în timp ce cei o sută patruzeci și patru de mii erau sigilați. Cele două rugăciuni ale credincioșilor au fost înălțate la cer, prefigurate prin cele zece zile care au precedat Rusaliile și au început după cele patruzeci de zile (un simbol al pustiei), reprezentând cele trei zile și jumătate (un simbol al pustiei) din Apocalipsa, capitolul unsprezece. Celor doi martori li s-a poruncit apoi, prin glasul din pustie, că trebuie să împlinească cele două rugăciuni ale lui Daniel. Rugăciunea din Daniel doi, unde Daniel și cei trei tovarăși au cerut lumină pentru a înțelege visul tainic al lui Nebucadnețar despre chipul fiarelor, și rugăciunea lui Daniel din capitolul nouă, unde Daniel s-a rugat singur, împlinind cerințele rugăciunii din Leviticul douăzeci și șase.

Daniel biyu ya kamfani'i ciwon addu'a domin haske game da wani boyayyen asiri da yake boye a cikin layin waje na tarihin annabci. Daniel tara, addu'arsa ta kashin kansa, ta mutum daya, ta

kasance domin jinkai game da wata bukata ta ciki. Yayin da wutar ruwan sama na karshe ta fara saukowa a shekara ta 2001, akwai muryoyi masu yawa da waɗanda suka fahimci tsarin layi bisa layi za su iya ji. Wutar daga bagade da ake jefawa zuwa duniya ita ce sakon da ya kawo rabuwa ta karshe tsakanin masu hikima da marasa hikima, kuma yayin da wannan saƙo ya ci gaba da bunƙasa a cikin waɗannan kwanaki goma na alama, sakon ya kara fitowa fili sosai, sosai.

Mesajul era criza ɓn escaladare a celui de-al treilea vai, care, ɓn Ezechiel capitolul treizeci ɓi ɓapte, era reprezentatã de cele douã profeții care au fãcut mai ɓntãi ca cei doi martori sã se uneascã, iar apoi i-au fãcut sã stea ca o oaste puternicã. Dupã aceea, ɓn capitolul treizeci ɓi ɓapte, ei sunt uniți ɓntr-un singur toiag, iar unirea reprezentatã prin alipirea ɓntr-un singur toiag reprezintã ɓmbinarea divinitãții cu omenirea, care se realizeazã ɓn mișcãrile finale ale sigilãrii celor o sutã patruzeci ɓi patru de mii.

În iulie 2023, rugãciunile au ɓnceput sã se ɓnalțe, ɓi ele erau rugãciunile din capitolul nouã ɓi din capitolul doi din Daniel. Atunci s-au auzit glasuri ɓi, de asemenea, tunete, iar apoi s-au vãzut fulgere. Fulgerele ɓi tunetul ɓnsoțesc ploaia atãt ɓn lumea naturalã, cãt ɓi ɓn profeție. Ploaia a ɓnceput la 11 septembrie 2001. Prima referire la fulgere ɓi tunet ɓl identificã drept un mesaj menit sã producã teamã sfãntã.

Și a fost cã, a treia zi dimineața, au fost tunete ɓi fulgere, ɓi un nor gros peste munte, ɓi glasul trãmbiței foarte puternic; astfel cã tot poporul care era ɓn tabãrã a tremurat. Exodul 19:16.

Fulgerele ɓi tunetele erau ɓnsoțite de „glasul” unei trãmbițe. Ele sunt ɓnsoțite de ploaie ɓi reprezintã pași profetici care sã cãlãuzeascã poporul lui Dumnezeu.

Norii au vãrsat ape; cerurile au scos un sunet; ɓi sãgețile Tale au zburat pretutindeni. Glasul tunetului Tãu era ɓn cer; fulgerele au luminat lumea; pãmãntul s-a cutremurat ɓi s-a clãtinat. Calea Ta este ɓn mare ɓi cãrarea Ta ɓn apele cele mari, iar urmele pașilor Tãi nu sunt cunoscute. Tu ai cãlãuzit pe poporul Tãu ca pe o turmã, prin mãna lui Moise ɓi a lui Aaron. Psalmii 77:17–20.

Fulgerele ɓi tunetele sunt glasul lui Dumnezeu, care se manifestã ɓn vremea ploii, iar ɓn acea perioadã de timp El ɓși scoate vânturile din vistieria Sa (Islamul este vântul de rãșarit).

Cãnd ɓși face auzit glasul, este vuiet de ape multe ɓn ceruri ɓi El face sã se ridice vaporii de la marginile pãmãntului; El face fulgerele ɓmpreunã cu ploaia ɓi scoate vântul din vistieriile Sale. Ieremia 10:13.

Bumnezeu ɓi-a fãcut auzit glasul cãnd a strigat ca un leu, iar, ca rãspuns, ɓapte tunete ɓi-au fãcut auzite glasurile; ɓi aceste ɓapte tunete reprezintã pașii lui Dumnezeu de-a lungul istoriei mișcãrii millerite ɓi, de asemenea, ɓn mișcarea celui de-al treilea ɓnger, care a venit din nou la 11 septembrie 2001, cãnd El a scos vântul de rãșarit din vistieriile Sale.

El face sã se ridice vaporii de la marginile pãmãntului; El face fulgere pentru ploaie; El scoate vântul din vistieriile Sale. El a lovit pe ɓntãii nãscuți ai Egiptului, atãt dintre oameni, cãt ɓi dintre dobitoace. Psalmii 135:7, 8.

Он извёл ветер из сокровищниц Своих, когда были поражены первенцы Египта, и Пасха прообразовала крест, который, в свою очередь, прообразовал приход третьего ангела в 1844 году, который, в свою очередь, прообразовал возвращение третьего ангела в день восточного ветра, 11 сентября 2001 года.

Când sigiliile sunt îndepărtate de pe cartea pecetluită cu cele șapte peceti, aceasta reprezintă o dezvoltare progresivă a adevărului. Înlăturarea celei de-a șaptea peceti reprezintă timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. Când cartea care fusese pecetluită cu șapte peceti este menționată pentru prima dată, sunt fulgere, tunete și glasuri, dar nu cutremur de pământ.

Și din tron ieșeau fulgere, tunete și glasuri; și înaintea tronului ardeau șapte lămpi de foc, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu. Apocalipsa 4:5.

La prima menționare a glasurilor, a fulgerelor și a tunetelor, ploaia este reprezentată de Duhul Sfânt, care sunt cele șapte lămpi de foc, dar nu este niciun cutremur. La îndepărtarea Celei de-a Șaptea Peceti este identificat cutremurul legii duminicale care va veni în curând. Capitolul patru din Apocalipsa identifică începutul desigilării adevărului, săvârșite de Leul din seminția lui Iuda, iar când este identificat timpul sigilării, el identifică începutul și sfârșitul perioadei.

Începutul perioadei actuale a fost atunci când îngerul S-a coborât pentru a lumina pământul cu slava Sa, la 11 septembrie 2001; apoi, în Isaia șase, ni se arată că solia reprezentată prin „glasuri, fulgere, tunete, vânt și ploaie”, care se încheie la legea duminicală, trebuie să fie vestită unui popor care vede, dar nu va putea pricepe înțelesul fulgerelor și care, deși aude, nu va putea înțelege glasurile și tunetele, până când va fi ajuns din urmă de marele cutremur. Perioada sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii este perioada în care se împlinește efectul fiecărei vedenii.

Acea istorie produce și manifestă două categorii de închinători. O categorie recunoaște ploaia și, prin urmare, o primește, căci poate vedea fulgerele și auzi glasurile, tunetul și vântul. La sfârșitul perioadei sigilării, marele cutremur al legii duminicale care va veni curând introduce apoi judecățile executive ale lui Dumnezeu.

Și Templul lui Dumnezeu a fost deschis în cer, și s-a văzut în Templul Său chivotul legământului Său; și au fost fulgere, și glasuri, și tunete, și un cutremur de pământ, și grindină mare. Apocalipsa 11:19.

La marele cutremur, „fulgerele, și glasurile, și tunetele” includ și „grindina”. „Grindina” reprezintă judecățile care încep să fie revărsate de cei șapte îngeri care se pregăteau să facă aceasta la începutul timpului sigilării, când se deschidea a șaptea pecete, întocmai cum ei așteptau ca îngerul să treacă prin Ierusalim și să pună un semn asupra celor care suspinau și strigau din pricina urâciunilor săvârșite în țară (exterior) și în biserică (interior).

„Grindina” marchează timpul judecăților nimicitoare ale lui Dumnezeu, care constituie un timp de îndurare pentru cealaltă turmă a lui Dumnezeu, chemată atunci să iasă din Babilon; iar când ultimul din marea mulțime s-a unit cu turma lui Dumnezeu, timpul de probă al omenirii se încheie pe deplin.

Și al șaptelea înger și-a vărsat potirul în văzduh; și din templul cerului, de la tron, a ieșit un glas puternic, zicând: S-a isprăvit. Și au fost glasuri, tunete și fulgere; și a fost un mare cutremur de pământ, așa cum nu mai fusese de când sunt oameni pe pământ, un cutremur atât de puternic și atât de mare. Și cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți, și cetățile neamurilor au căzut; și Babilonul cel mare a venit în aducere-aminte înaintea lui Dumnezeu, ca să-i dea potirul vinului aprinderii mâniei Lui. Apocalipsa 16:17–19.

Dragă cititorule: Poți auzi glasurile și tunetele? Poți vedea fulgerele? Poți simți vântul? În curând vei auzi glasul fecioarelor neînțelepte implorând pentru untelemn.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Am căutat pace, dar n-a venit nimic bun; și un timp de vindecare, și iată tulburare! Sforăitul cailor lui s-a auzit din Dan: toată țara s-a cutremurat la sunetul nechezatului armăsarilor lui puternici; căci au venit și au mistuit țara și tot ce este în ea; cetatea și pe cei ce locuiesc în ea. Căci, iată, voi trimite între voi șerpi, basilisci, care nu pot fi fermecați, și vă vor mușca, zice Domnul. Când aș vrea să mă mângâi în durerea mea, inima îmi este sleită înăuntrul meu. Iată glasul strigătului fiicei poporului meu, din pricina celor ce locuiesc într-o țară depărtată: Nu este Domnul în Sion? nu este Împăratul ei în mijlocul ei? Pentru ce M-au mâniat cu chipurile lor cioplite și cu deșertăciuni străine? Secerișul a trecut, vara s-a sfârșit, și noi nu suntem mântuiți. Pentru rana fiicei poporului meu sunt și eu rănit; sunt înnegrit; m-a cuprins groaza. Nu este oare niciun balsam în Galaad? nu este acolo niciun doctor? de ce dar nu se face vindecarea fiicei poporului meu? Ieremia 8:15–22.